

Członkowie
Kregu biblijnego

Spotkanie w salce
poprowadziła
uroczysta
Msza Św.

Po Mszy Św. była
okazja do
spotkania się
z księżmi, którzy
służą w naszej
parafii.

REDAKCJA: Ks. Sebastian Kazmierczak, Ks. Rafał Cywiński,
Martyna Frackowiak, Magda Michalak, Monika Antoniewicz.
Foto: Michał Kwieciak
Wszelkie sugestie prosimy kierować pod adres e – mail:
gazetka.fara@wp.pl albo bezpośrednio do Redakcji gazетки.
Z góry dziękujemy ☺

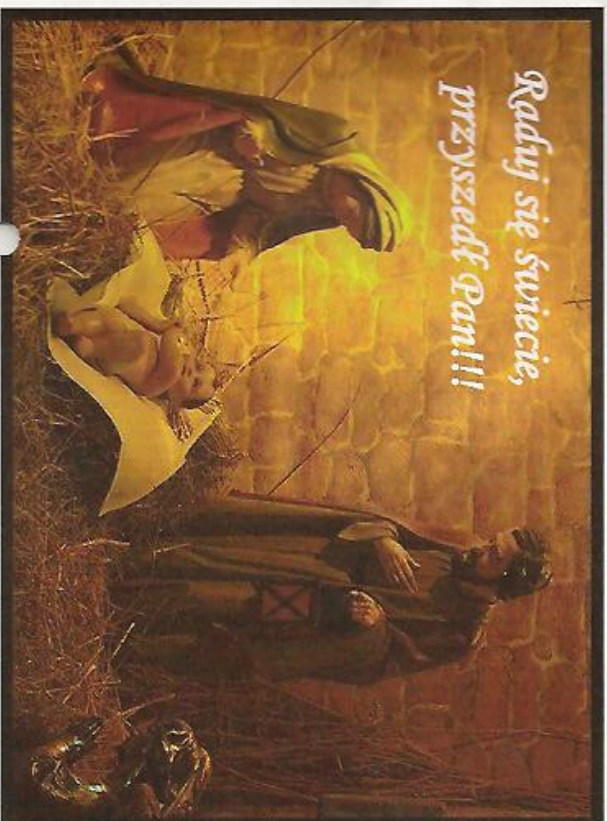

FARA

*Miesięcznik parafalny przy kościele
pod wezwaniem
Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej
Śrem-Fara*

13 grudzień 2009 nr 12 (39)

WIECZÓR UWIELBIENIA

**Śpiewaliśmy,
tańczyliśmy
i graliśmy
dla Pana.**

**Będzie tańczył przed Twoim
tronem - ten utwór porwał do
tańca i śpiewu wszystkich
przybyłych na niezwykły
Wieczór Uwielbienia.**

FOTO M.KWIECIAK

FARA NR 12 (39) s. 2

**Wielbienie
poprowadził Ks.
Marcin, który
przyjechał do nas
z Rakoniewic.**

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA

Kochani Parafianie!

Zbliżają się kolejne Święta Bożego Narodzenia. Na naszym horyzoncie codziennych dni pojawia się choinka, opłatek, życzenia, uśmiech. Wspomnienie o tych, których zabrakło...

Wszędzie odczuwać będziemy serdeczność, ciepło, wzбудzające tęsknotę za tym, co Boskie, nieskończone.

W wielu rodzinach podczas wieczery wigilijnej czytana będzie Ewangelia o narodzinach Jezusa. Przy poulianych, oświetlonych choinkach zostanie wypowiedzianych wiele płynących z

serca *żyjących*.

I chcemy, czy nie, bicie serca, nasze myśli i uczucia będą radośniejsze, pełniejsze. Właśnie atmosfera tej cudownej Nocy, w której niebo złączyło się nierozdzielnie z ziemią, zapoczątkowując równocześnie przemianę, pozwala w wyjątkowy sposób odczuć, gdzie możemy ukoić nasze najskrytsze marzenia i życiowe tęsknoty.

Chrystus jest wcieloną „Boską Miłością”, która przyjęła ludzką naturę, dzieląc z nami ziemski los. To On objawił to, co w życiu najważniejsze: miłość. To On nauczał, jak mamy postępować, na jakie wartości zwracać uwagę oraz, że życie nie jest przypadkowe.

Obyśmy w te świąteczne dni spotkali Pana Jezusa i doświadczyli Jego bliskości. Kto bowiem prawdziwie spotka Jezusa, kto doświadczy Jego mocy, nie zatrzyma tego doświadczenia tylko dla siebie, ale będzie dzielił się z innymi, będzie głosił, że Bóg jest Miłością.

Badźmy Świadcami Miłości, jak głosi hasło tegorocznego roku duszpasterskiego. Tego życzyć na Święta i po Świętach.

**Ks. Marian Brucki
Proboszcz**

FARA NR 12 (39) s. 3

ROZWAŻANIE NA NIEDZIELĘ ŚW. RODZINY

W niedzielę po Uroczystości Narodzenia Pańskiego staje przed nami jako wzór chrześcijańskiej rodziny Rodzina z Nazaretu, w której wyrósł i wychował się Jezus.

Syn Boży zjawił się wśród nas nie "wprost z nieba", ale ukazuje się nam w rodzinie jako Dzieciątko, urodzone z Matki, karmione Jej piersią, wzrastające i wychowywane przez rodziców. Widzimy w tym potwierdzenie tego prawa, że zamierzonym i uświęconym przez Boga ogniskiem pielęgnowania nowego życia ludzkiego na ziemi jest rodzina.

Syn Boży nie tylko przygotował sobie od wieków Matkę na tej ziemi, ale i tego, który wobec prawa miał Mu być ojcem. Był to Józef, rzemieślnik, żyjący z pracy swoich rąk. Mało o nim wiemy. Nie znamy żadnego jego słowa. Ale wiemy najważniejsze: był to człowiek sprawiedliwy, oddający Bogu - co Boskie, a ludziom - ludzkie, prawdziwie pobożny i święty.

W niepewności będzie wybierał drogę, którą w sumieniu uzna za najlepszą. Ale bez wahania pójdzie za nieoczekiwanym namachnieniem Bożym.

Maryja i Józef złączeni węzłem małżeństwa pochylali się nad Jezusem. W Niego jedynie wpatrywały się ich oczy i Jego jedynie miłowały ich serca.

W ubogim domu w Nazarecie, w zwyczajnych warunkach rozwijało się najszcześliwsze życie rodzinne oparte na prawie miłości Bożej.

W naszych modlitwach upraszamy dla wszystkich rodzin umiejętność naśladowania Świętej Rodziny z Nazaretu.

Ks. Rajfal

W KRĘGU BIBLIJNYM

Mija kolejny tydzień adwentu.

Nasze serca coraz bardziej oczyszczone oczekują na Święta Bożego Narodzenia. Zbliża się czas zadumy nad tajemnicą Słowa Wcielonego: "Słowo stało się Ciałem i zamieszkało wśród nas." (J 1,14).

Czy zastanawialiśmy się kiedykolwiek, jak wyglądałby świat, gdyby Pan Jezus się nie narodził? Gdyby Maryja nie odpowiedziała z gotowością na wołanie Boga: „Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1,38)? Probę wyobrażenia sobie świata bez obecności Chrystusa podjął Roman Brandstaetter i opisał ją w „Kręgu Biblijnym”. Probę podjął, ale ostatecznie nie mógł sobie wyobrazić świata bez obecności Chrystusa. Opisał za to wrażenia, jakie mu przy tym towarzyszyły: „...jakby z głębi czasu zionęła ku mnie potworna otchłań niemożliwa do określenia. Stałem oko w oko z demoniczną próżnią, w której uni siebie, ani sensu świata nie mogłem odnaleźć. Zrozumiałem, że bez Ewangelii jestem niczym, że nie istnieje, że tylko ona ustala i potwierdza materialnie i duchowo mój osobisty byt!”

Na szczęście dla nas Pan Jezus narodził się i właśnie, wśród radosnych rodzinnych i przyjacielskich spotkań, świętujemy paniątkę Jego pierwszego przyjścia na świat. Spotkania te są pełne dobrych życzeń, modlitwy, śpiewu kołęd, ale także są to spotkania z Bogiem w Jego Słowie. Poprzez czytane fragmenty Ewangelii, stajemy się po raz kolejny świadkami Zwiastowania Najświętszej Marii Pannie (Łk 1,26-38) i narodzin Pana Jezusa (Łk 2,1.3-7).

Przenosimy się po cichutku do „mizernej, cichej, stajenki lichej, pełnej niebieskiej chwały. Oto leżący, przed nami śpiący w promieniach Jezus mały. Nad nim Anieli w locie stanęli i pochyleni klęczą. Z wstopy złotym, z skrzydły białymi pod malowaną tęczę. Wielkie zdziwienie, wszelkie stworzenie cały świat orzeźwiony; Magdrosć Magdrosć, Świątość Świątość, Bóg-Człowiek tu wcielony!”

Małgorzata Antoniewicz

TO JUŻ SZEŚĆ LAT...

W środowy wieczór 25 listopada, z okazji „Roku Kapitańskiego” oraz szóstej rocznicy istnienia w naszej parafii Kręgu Biblijnego (od jesieni 2003 roku), odbyło się uroczyste spotkanie, poprzedzone Mszą Świętą w kościele pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny Wniebowziętej. Myślą przewodnią spotkania był fragment Ewangelii św. Jana

...aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, by świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno <stanowimy>.” (117,21-22).

W imieniu członków Kręgu Biblijnego składam serdeczne podziękowania przybyłym (mimo licznych swoich obowiązków) księżom, którzy prowadzili nasze spotkania przez ostatnie sześć lat. Założycielem Kręgu Biblijnego w naszej parafii był ks. Marek Pawlak (obecnie wikariusz w Poznaniu). Następny opiekunami byli: ks. Tomasz Rogoziński (obecnie w Poznaniu, z-ca redaktora Przewodnika Katolickiego i redaktor naczelny Matego Przewodnika Katolickiego), ks. Marcin Lewandowski (obecnie w Rakoniewicach). Aktualnie Krąg Biblijny prowadzi ks. Sebastian Kazmierczak. Dziękuję również ks. Proboszczowi Marianowi Bruckiemu za budujące kazanie podczas Tucharystii i przybycie na spotkanie Kręgu. Dziękuję także Michałowi Kwieciałkowi za przyjęcie zaproszenia i wykonanie pamiątkowych zdjęć. Na koniec dziękuję wszystkim uczestnikom Kręgu Biblijnego, za ich z serca płynące zaangażowanie w organizację i przygotowanie spotkania.

Malgorzata Antoniewicz

Galerię zdjęć ze spotkania prezentujemy na stronie 20.

FARA NR 12 (39) s. 6

KĄCIK DLA DZIECI

Drogie Dzieci!!!

Niedługo zaczynamy Święta Bożego Narodzenia. Każdy z nas z niecierpliwością na nie czeka. Boże Narodzenie to nie tylko wigilia, choinka, kolędy, prezenty - to coś więcej. To Jezus Chrystus, który przychodzi i chce narodzić się w naszym sercu. Chce, żeby w naszym życiu gościła miłość. Mówi o tym jedna z pastorałek:

*Porzucmy śło, przestańmy ślem się bawić.
I czyścią łąc spróbujmy serce zbawić.
Już nadszedł czas, już Dziecię się zrodziło.
A razem z Nim, maleńka przyszała Miłość.*

*Ref. Maleńka Miłość w żłobie śpi,
Maleńka miłość chrońmy z lękiem.
Dzisiaj ziemia drży i niebo drży
dla tej Miłości maleńkiej.*

Zyczę WAM, moi Kochani, abyście tę Miłość codziennie odkrywali w swoim życiu. Zyczę WAM, żeby czas Bożego Narodzenia i cały następny Rok 2010 był przeżyty przez Was w miłości do drugiego człowieka. Miłości do rodziców, dziadków, przyjaciół, kolegów, koleżanek, a przede wszystkim do tych, których jakoś specjalnie nie lubimy, bo CHRYSSTUS narodził się dla NAS WSZYSTKICH i nie ma gorszych, czy lepszych. Wszesc w oczach Boga jesteśmy równi - pamiętajcie o tym.

ks. Sebastian

FARA NR 12 (39) s. 7

KONKURS DLA DZIECI

KĄCIK POEZJI

Jan W. Góra OP

KĄDZY WSCHÓD SŁOŃCA CIEBIE ZAPOWIADA

Ref. Każdy wschód słońca Ciebie zapowiada,
Nie pozwól nam przespać poranka.

My, którzy wszystko lleczy my
Ciebie mamy za darmo.
Dajesz nam siebie w całości
I jesteś taki rozrzutny, Panie!

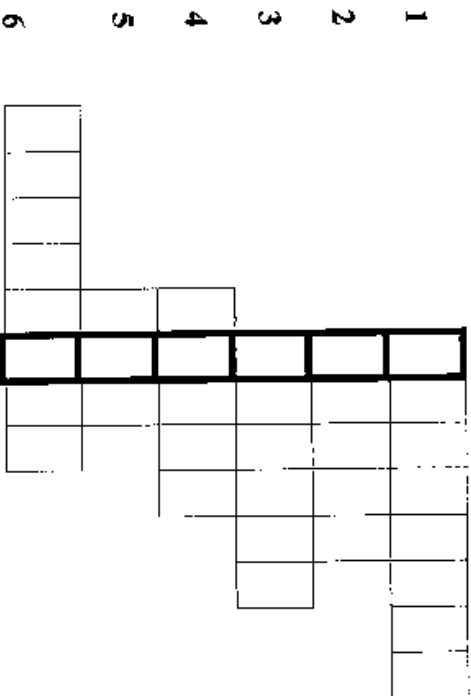
Ref. Każdy wschód słońca Ciebie zapowiada,
Nie pozwól nam przespać poranka.

Przyjdź Panie, przyjdź nareszcie,
Jak przyszedłeś już kiedyś.
A co dzień nowy wschód słońca,
niech Ciebie nam zapowiada, Panie!

Na drzwiach laboratorium, w którym przeprowadzam doświadczenia do mojej pracy magisterskiej, wisi kalendarz. Przyszyczałam się już do jego widoku, ale dopiero w zeszłym tygodniu przyjrzałam mu się dokładniej. A tam, pośród pozapisywanych dat urodzin i imenin pracowników i studentów naszego Zakładu Bioenergetyki UAM, pod datą 24 grudnia znalazłam wpis: „Urodziny Jezusa”. W pierwszej chwili wydało mi się to dziwne. To BRZMI dziwnie. Już pomijając fakt, że te urodziny świętuje się 25 grudnia (!). Ale z drugiej strony patrząc: to brzmi jak informacja o kimś „żywym”, co ma bardzo pozytywny wydźwięk. Przyszyczałam do okna: „obchodzenie pamiętki Bożego Narodzenia”, zostałam mile zaskoczona tą kalendarzową notatką na marginesie daty, bo bardzo zwraca uwagę na żywą obecność Chrystusa, który stale jest wśród nas. Aż poczułam się lekko zawstydzona, kiedy wpisywałam swoją datę urodzin, kilka linii wyżej, nad tamtym wpisem...

Tradycyjnie w adwencie zamiast wiersza – piosenka. Piosenka o niecierpliwym oczekiwaniu na przyjście Pana Jezusa, na ujżenie Go znów w takiej postaci, w jakiej widzieli Go Apostołowie po Zmartwychwstaniu. W dzień „urodzin Jezusa” pamiętajmy o tym, że czas leci bardzo szybko i już wkrótce spotkamy się z Nim twarzą w twarz.

Monika Antoniewicz

1. Jako pierwsi dowiedzieli się o narodzinach Jezusa?
2. Liturgia szata kapłana?
3. Jeden z Trzech Króli?
4. Jeden z darów, które nieśli Trzej Królowie?
5. Pora dnia, kiedy urodził się Pan Jezus?
6. Miejsce narodzin Pana Jezusa?

Rozwiąż krzyżówkę, wycniij kupon konkursowy i przynieś na Mszę Świętą dziecięcą 3 stycznia.

FARA 12/39 HASŁO:.....
IMIĘ I NAZWISKO.....

DOBRCZE PRZEŻYĆ ŚWIĘTA

Już za jedenaście dni przyjdzie nam usiąść do wigilijnego stołu. Po raz kolejny w naszym życiu będziemy wyczekiwać pierwszej gwiazdki, czytać fragment Ewangelii, będziemy dzielić się opłatkiem, śpiewać kolędy, a później wspólnie z najbliższymi udamy się na uroczystą pasterkę, aby przywitać nowo narodzone Dzieciątko.

Czy zastanawiałeś się kiedyś nad sensem tych Świętych dni? Czy pomyślałeś o tym, że to nie choinka, pyszne potrawy i prezenty sprawiają, że Święta Bożego Narodzenia są takie niezwykłe?

Tak często w codziennym zabieganiu zapominamy o tym, co najważniejsze, co najpiękniejsze. Święta dają nam okazję, aby na chwilę zatrzymać się i spojrzeć na swoje życie. Zatrzymaj się więc, znajdź chwilę czasu, przyjdź do świątyni, nachyl się nad ziółkiem małego Jezusa i powiedz Mu o wszystkim, co cię trapi, niepokoi i poproś, aby te wszystkie smutki przemienił w swoje radości, a ciebie mocno przytulił do swojego małego serduszka. I co najważniejsze – nie zapomnij Mu podziękować za to, że się narodził dla Ciebie, abys Ty mógł żyć!!!

*Narodził się w stajence, chociaż mieszkał w Niebie.
Tak bardzo kocha mnie, tak bardzo kocha Ciebie...*

*Każde Święta Bożego Narodzenia powinny
być dla nas nowym, wyjątkowym
spotkaniem z Bogiem*

Św. J. ESCRIVA

Drodzy Czytelnicy!

*Z okazji zbliżających się Świąt Bożego
Narodzenia życzymy Wam, abyscie tej Niezwykłej
Nocy na nowo spotkali Jezusa w Waszym życiu
i na nowo odkryli Jego ogromną MIEOŚĆ.
Niech Wasze serca przepełnione Jego Nadzieją
i Miłością promieniają każdego dnia,
gdziekolwiek się ułacie.
Błogosławionych Świąt!!!*

Zespół redakcyjny parafialnej gazетки FARA

REKOLEKCEJE DLA CZŁONKÓW ŻYWEGO RÓŻAŃCA

W dniach do 27 do 29 listopada na Świętej Górze w Gostyniu odbyły się rekolekcje dla członków Żywego Różańca. Uczestniczyło w nich dziewięć osób z naszej parafii.

Rekolekcje rozpoczęły się o godzinie 17:00 Koronką do Miłosierdzia Bożego. Nauki prowadził ksiądz Dariusz Dąbrowski – proboszcz parafii na Świętej Górze. Tematem rekolekcji była „Wola Boża w naszym życiu”.

Oto tematy poszczególnych rozważań:

1. Wola Boża w modlitwie Ojciec nasz.
2. Wola Boża w Ogrójcu.
3. Wola Boża w życiu Maryi.
4. Zachowaj nas od złego.
5. Wola Boża w Ogrójcu i na krzyżu.
6. Wola Boża w życiu świętych.

Codziennie uczestniczyliśmy we Mszy Świętej, odmawialiśmy różaniec i Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Każdy dzień kończył się odśpiewaniem Apelu Jasnogórskiego.

W sobotę przybył do nas ksiądz kanonik Jan Gliptak, który jest opiekunem Żywego Różańca. O godzinie 11:00 koncelebrował Mszę Świętą i wygłosił kazanie. Po Eucharystii były zyczenia dla księdza Jana z okazji pięćdziesiątej rocznicy urodzin. Natomiast wieczorem o godzinie 20:00 odbyło się spotkanie, na którym ksiądz Dariusz odpowiadał na trudne pytania zadane przez uczestników spotkania.

Rekolekcje zakończyły się w niedzielę Mszą Świętą o godz. 11:00, połączone z aktem oddania się Woli Bożej.

W czasie rekolekcji ksiądz Dariusz nauczył nas odmawiania Koronki do św. Filipa Neri.

Jasna Pruchniewicz

KOŚCIÓŁ – ŚWIĄTYNIA PAŃSKA – część 5

Świątynia Pańska – dom modlitwy i miejsce przebywania Boga w Trójcy Świętej. Klimat, jaki tu panuje pozwala człowiekowi kontemplować, wlebić i zamoczyć biągnięta do naszego Pana i Stwórcy, pozwala też wznowić modły poprzez wstawianictwo świętych. Stąd nasze myśli, nasz wzrok kieruje się ku wizerunkom świętych przedstawianych głównie na obrazach, rzeźbach i witrażach. Kontynuując przedstawianie biografii kolejnych świętych naszej fary, poznamy św. Wojciech i św. Stanisława.

Święty Wojciech - biskup i męczennik, główny patron Polski.

Urodził się ok. 956 r. w bogatej rodzinie Sławnikowców, w Lubicach (Czechy). Pragnieniem ojca było, by syn został rycerzem. Ostatecznie o przeznaczeniu syna do stanu duchownego zdecydowała jego choroba i ślub rodziców, ze gdy wyzdrowieje, będzie oddany Bogu na służbę.

W 972 r. Wojciech został wysłany do Magdeburga, by kształcić się w szkole katedralnej pod okiem znanych uczonych. Tutaj przez 10 lat przygotowywał się do swoich przyszłych obowiązków duchownego. Następnie przybył do Pragi jako subdiakon i tu w 981 r. przyjął święcenia kapłańskie. Po śmierci bp. Dymara, ksiądz Bolesław wyznaczył na następcę - Wojciecha, który został konsekrowany 29 czerwca 983 r. Wojciech był pierwszym biskupem narodowości czeskiej. Jego dobra nie były wielkie. Wspomagał biednych, słuchał plinie ich skarg i potrzeb, odwiedzał więźniów. Kościół w Czechach był uzależniony od kaprysów możnych i władcy, również miał trudności z duchowymi. Widząc zło obyczaj, brak szacunku do święta, łamanie postu, biskup Wojciech dostrzegł, że jego upominania są daremne i postanowił opuścić Pragę. Naraziwszy się wszystkim, zniechęcony brakiem wyników swojej pracy, opuścił stolicę i udał się do Rzymu. Spędził trzy i pół roku w klasztorze na Awentynie. W latach 992-994 powrócił do obowiązków w Pradze Ponownie wyjechał do Rzymu. W 995 r. prawdopodobnie z rozkazu księcia Bolesława II, uderzono na Libice i wymordowano rodzinę biskupa. W tej sytuacji Wojciech postarał się u papieża o nominację na biskupa misyjnego. W 996 r. po wezwałszym przygotowaniu się do tej pracy, udał się do Polski z postanowieniem oddania się pracy misyjnej wśród pogan.

Po przyjeździe do Polski, Bolesław Chrobry chciał zatrzymać Wojciecha u siebie, jako pośrednika w misjach dyplomatycznych, lecz ten odmówił, chce pracować wśród pogan. Bolesław Chrobry dał Wojciechowi osłonę 30 wojów. Wraz z nimi był brat Wojciecha - Radzim i subdiakon Benedykt Bogusza, który znając język pruski służył jako tłumacz. Wyprawa do Prus rozpoczęła się wiosną 997 r. Zakochał się w mezeńskiej śmiercej Wojciecha dnia 23 kwietnia tegoż roku. Po pewnym czasie Radzim i Benedykt zostali uwolnieni z niewoli z propozycją od króla oddania ciała świętego Wojciecha za odpowiednim okupem. Bolesław sprowadził ciało do Trzemesznej, a następnie do Gniezna.

Cesarz Otton III - przyjaciel Świętego zawiadomił o wydarzeniu papieża i wystosował prośbę o kanonizację. Sylwester II w 999 r. dokonał uroczystego ogłoszenia Wojciecha świętym.

W marcu 1000 r. Otton III przybył z pielgrzymką do grobu Świętego w Gnieźnie. Wtedy też miało miejsce uroczyste proklamowanie metropolii gnieźnieńskiej z przyległymi do niej diecezjami w Krakowie, Kolobrzegu i Wrocławiu.

Święty Wojciech stał się patronem Kościoła w Polsce. Jego kult szybko ogarnął Węgry, Czechy oraz inne kraje Europy. W ikonografii przedstawiany jest w stroju biskupim z pastorałem. Jego atrybuty to orzeł, włośno, włócznia.

Święty Stanisław - biskup, meczennik, główny patron Polski

Urodził się w Szczepanowie, k. Bochni ok. 1030 r. w rodzinie rycerskiej. Pierwsze nauki odbywał zapewne w domu rodzinnym, a następnie za granicą. Święcenia kapłańskie otrzymał ok. 1060 r. i mianowany został kanonikiem katedry krakowskiej. W 1072 r. został zatwierdzony przez papieża Aleksandra II na stolicę krakowską.

O działalności duszpasterskiej Stanisława wiemy niewiele. Dał się poznać jako gorliwy i bezkompromisowy pasterz. Wielką zasługą bp. Stanisława było uzyskanie zgody papieża Grzegorza VII na wskrzeszenie metropolii gnieźnieńskiej, co spowodowało niezależność od metropolii magdeburskiej.

Kronikarz Wincenty Kadłubek pisze, że przyczyną gniewu władcy były nاپomnienia biskupa, który wyrył królowi niemoralne życie. Biskup Stanisław miał odważyć upomnieć króla, a kiedy Bolesław nie sobie z upominania nie czynił, biskup rzucił na niego kłatwę, czyli wyjął króla ze społeczności Kościoła. Według podania, nikt z otoczenia króla nie śmiał targnąć się na życie biskupa. Wówczas król Bolesław sam to uczynił, uderzając Stanisława w głowę, a następnie kazał poświęcić ciało. Wydarzenie to miało miejsce 11 kwietnia 1079 r. podczas odprowadzania Młszy Świętej przez biskupa. W tym roku mia 930 lat od meczenskiej śmierci bp. Stanisława.

Od momentu śmierci rozpoczęł się kult biskupa oraz czyniono kroki w celu ogłoszenia go świętym. Dnia 17 września 1253 r. w kościele św. Franciszka w Asyżu papież Innocenty IV dokonał kanonizacji Stanisława. Uroczyste ogłoszenie biskupa świętym w Polsce odbyło się 8 maja 1254 r. Stąd obchody ku czci Stanisława w Polsce są 8 maja, a w Kościele powszechnym 11 kwietnia – w dniu meczenskiej śmierci. Św. Stanisław, jako główny patron Polski jest też patronem wielu archidiecezji, m.in. poznańskiej. Jan Paweł II nazwał go „patronem chrześcijańskiego ładu moralnego”.

Przedstawiany jest w stroju pontyfikalnym z pastorałem. Jego atrybutami są miecz i palma meczenska. Bywa ukazwany z orłem - godłem Polski. W naszej faźrze, na ścianie północnej są rzeźby świętych Wojciecha i Stanisława. Również w ołtarzu bocznym na obrazie - Matkę Bożą Panią Słenną - adorują ci dwaj święci. Także witraż jednego z okien przedstawia św. Stanisława.

B.S.

BÓG – CZŁOWIEK – PRZYRODA część 9

Bóg stwarzając człowieka wyposażył go nie tylko w harmonijnie działające komórki, tkanki czy organy, ale równocześnie w nieśmiertelną duszę. (Bóg stwarza duszę ludzką w samym akcie poczęcia - w łączności z nowo powstającym ciałem). Stworzył więc Bóg człowieka posiadającego umiętność widzenia i rozumienia rzeczy materialnych, ale także przeżywania Jego obecności poprzez poznananie Jego przymiółów.

Posiadając te możliwości i uzdolnienia, artyści malarze, rzeźbiarze, witrażyści, muzycy, pisarze ukazują nam piękno świata nadprzyrodzonego, czego świadkami jesteśmy na co dzień.

Obecnie zapoznamy się z niektórymi wypowiedziami na temat tego cyklu.

„Stworzenie jest chciame przez Boga jako dar skierowany do człowieka, jako dziełctwo, które jest przeznaczone dla niego i powierzone mu.” (KKK299)

„Jeżeli dołby Bóg przed wiekami postanowił istnienie jakiegoś człowieka - który w zaczątku pod sercem matki daje już znaki swego istnienia - to rozpoczęły się wielkie dzieje, dzieje człowieka. Dziełów tych żadna siła bezkarnie przetrwać nie może.” (Jan Paweł II)

„Życie jest darem Boga. Darem, którym tylko Bóg może obdarzać. I Bóg w swojej pokorze dał meczenskie i kobiece współpracy z Nlną w przekazywaniu życia. Jakkolwiek był Jego zamiar, nie wolno nam ingerować w ten piękny Boży dar, ani go niszczyć.” (bł. Matka Teresa)

„Tam, gdzie Bóg powiedział żyj - tam człowiek nie ma prawa powiedzieć umierać.” (kard. S. Wyszyński)

„Zdaje się Najmilsze Dzieci, że stanęliśmy na jakimś ogromnym zakęcie dziejowym, kiedy trzeba bardzo dużo mówić o wysokiej godności człowieka, aby zrozumiano, że człowiek przetrasta wszystko, co może istnieć na świecie prócz Boga.” (kard. S. Wyszyński)

„Człowiek jest tylko trzciną, najwęższą w przyrodzie, ale trzciną myślącą. Nie potrzeba, by cały wszechświat uzbroid się, aby go zmiędzżyć mogła kropka wody, wystarczy, aby go zabić. Ale gdyby nawet wszechświat go zmiędzzył, człowiek byłby i tak czymś szlachetniejszym, niż to, co go zabiła, ponieważ wie, że umiera, i zna przyczynę, którą wszechświat mu nad nim. Wszechświat nie wie nic.” (B. Pascal)

„Obcowanie z naturą jest potrzebą nie tylko mięśni i płuc, ale przede wszystkim duszy ludzkiej.” (B. Prus)

„Więcej prawdy znajdziesz w naturze, niż w kulturze.” (św. Bernard)

„Jestem syntezą ducha i ciała. Rozumiej, abys wierzył, wierz, abys rozumiał.” (św. Augustyn)

„Życie to ruch, całkowicie bezruch to śmierć.” (B. Pascal)

B.S.

WIZYTA W WATYKANIE

PRZED NAMI

- 24 grudnia – Wigilia Bożego Narodzenia;
- 25 grudnia – Boże Narodzenie; Msze św. wg porządku niedzielnego;
- 26 grudnia – św. Szezepana, Msze św. wg porządku niedzielnego;
- 27 grudnia – św. Jana Apostoła;
- 27 grudnia – Uroczystość Świętej Rodziny;
- 31 grudnia – św. Sylwestra; Msza Święta z podsumowaniem wydarzeń roku 2009 o godz. 17:00;
- 1 stycznia - Uroczystość św. Bożej Rodzicielki; Msze św. wg porządku niedzielnego;
- 5 stycznia – bł. Marceliny Darowskiej;
- 6 stycznia - Uroczystość Trzech Króli;
- 13 stycznia – Nabożeństwo fatimskie.

Św. Marek – Marcus – Włoch (Rzym) – 18 stycznia – 7 października 336

Pontyfikat św. Marka trwał zaledwie dziewięć miesięcy. Przez ten krótki czas niewiele miał okazji uczynić. Pomimo tego Marek otrzymał umowną listę „prawdziwych” papieży. Był on bowiem pierwszym przewodnikiem Stoicy Piotrowej, który czynił ogromne starania, by podnieść prestiż sprawowanego urzędu, w ten sposób stając się rzeczywiście przywódcą.

Kościół. Mówiąc o Marku nie można nie wspomnieć o jego postanowieniu, w myśl którego biskup Rzymu miał być konsekrowany przez biskupa Ostii. Poza tym wybudował dwa kościoły: kościół św. Marka, w którym dziś spoczywają jego relikwie i kościół na cmentarzu św. Balbiny, gdzie pierwotnie został pochowany. Wspomnienie św. Marka przypada 7 października.

Św. Juliusz I – Julius – Włoch (Rzym) – 6 lutego 337 – 12 kwietnia 352

Panowanie Juliusza przypadło na bardzo trudny czas w dziejach Kościoła. Kiedy wszystko zaczynało się układać, zmarł cesarz Konstantyn Wielki, czego skutkiem okazał się rozłam cesarstwa i co najgorsze - rozłam Kościoła na wschodni i zachodni. Kościół zachodni popierał nicejskie wyznanie wiary, a wschodni - wyznanie ariańskie. Między biskupami doszło do sporów. Pragnący pokoju Juliusz w 343 r. zwołał ekumeniczny synod do Sadyki – dzisiejsza

Sofia. Ustalono wtedy prymat biskupa Rzymu w rozstrzygnięciu sporów. Oprócz tego, na wzór cesarstwa, papież powołał urzędników i archiwistów. Pojawit się wtedy urząd starszego notariusza Kościoła. Juliusz wybudował dwa kolejne kościoły: S. Maria in Trastevere i bazylikę Juliana Apostoła, ale także salę przyjęć w pałacu lateraniskim. Juliusz zmarł w Rzymie w opinii świętego i został pochowany na cmentarzu Katedrusza przy Via Aurelia. W ikonografii przedstawiany jest z pergaminem i kościelcem w dłoni. Jego wspomnienie obchodzimy 12 kwietnia.

Po liście najdłuższej i najkrócej panujących papieży przyszedł czas na najmlodszych. Tak Benedykt IX (1032-1048) był wybrany na stolice Piotrową w wieku około 12/15 lat! Dalej Kościół wymienia Jana XII (955-964) – 18 lat, Grzegorza V (996-999) – 24 lata oraz Innocentego III (1198-1216) – 37 lat.

Krzysztof Czaplinski

HUMORY I ANEGDOTY Z ŻYCIA KOŚCIOŁA

Katecheta na lekcji religii pyta:

**- Kiedy podczas Mszy Świętej
przyjmujemy postawę stojącą?**

**- Wtedy, gdy w kościele nie ma miejsc
siedzących - odpowiedział jeden uczeń.**

W MIESIĄCU LISTOPADZIE:

Sakrament chrztu św. przyjęli: Ryszard Szydłowski; Wiktoria Mieloszyńska.

Odeszli do wieczności: śp. Hubert Domachowski; śp. Jan Stalucki; śp. Walentyra Kolačka; śp. Maria Rajajczak.

Sakrament małżeństwa zawarli: Bartosz Madaliński i Hanna Górna.

Biuro parafialne: wtorek 10:00-12:00, środa 10:00-12:00; 16:00-17:00, piątek 10:00-12:00, sobota 8:00-9:00. **Tel. 061 28 30 483**

Porządek Mszy Świętych: w dni powszednie o godz. 7:00 i 18:30; w niedziele o godz. 8:00; 10:00; 11:15; 12:15; 16:00 (kościół pofranciszkański), 18:00.

Koraly w okresie adwentu: we farze od poniedziałku do piątku o godz. 18:30, w soboty o godz. 7:00. W kościele pofranciszkańskim w każdy wtorek i sobotę o 6:00.

Spowiedź Św. w dni powszednie 15 minut przed każdą Mszą Św.; w pierwsze czwartki miesiaca od godz. 17:00; w pierwsze piątki miesiaca od godz. 16:00.

Spowiedź parafialna: 18 Grudnia godz. 9⁰⁰-10⁰⁰; 10³⁰-12⁰⁰; 15⁰⁰-16³⁰; 17⁰⁰-18⁰⁰; 19³⁰-20³⁰

Strona internetowa naszej Parafii: www.sremfara.pl
e-mail: gazetka.fara@wp.pl

W KOŚCIELE POFRANCISZKĄŃSKIM

Modliła się
razem z
nami
młodzież z
Rakoniewic.

Wszyscy,
którzy
przybyli na
Wielbienie,
nalaadowali
swoje
akumulatory
Bożą Energią.

A wszystko po
to, aby
UWIELBIĆ
JEZUSA!!!!

